

Jaume Dulsat: «Els que creiem en un estat propi estem condemnats a entendre'ns»

L'alcalde de Lloret i cap de llista del PDECat diu que s'ha quedat al partit per "coherència" i avisa dels efectes de la pandèmia en el sector serveis de la demarcació

Jaume Dulsat, candidat del PDECat | Cristina Botey

Jaume Dulsat, alcalde de Lloret de Mar i cap de llista del PDECat per les comarques gironines reivindica un paper decisiu del seu partit en la pròxima legislatura, per centrar unes polítiques del Govern actual, que considera massa escorades cap a l'esquerra.

Té clar que seran claus per a la governabilitat, ja sigui des de dins com des de fora. Hi hem parlat.

- Molt companys seus van seguir la crida de Carles Puigdemont i es van integrar a Junts, però no és el seu cas. Per què decideix romandre al Partit Demòcrata?

- Jo em quedo al Partit Demòcrata per coherència. Crec que la coherència a mitjà i a llarg termini no té preu, i jo vull seguir defensant un model de país, vull defensar que hem de prestigiar les institucions catalanes, cosa que darrerament no ha passat, i vull gestionar bé. Tot això no està renyit amb voler la independència del meu país, que la vull com el que més, però el que no vull fer és crear falses expectatives, perquè crec que no és bona una frustració col·lectiva com la de

2017. Llegeixo segons quines propostes electorals i no veig coherència. El que no vull és deixar orfe un espai de centre que em sembla clau, que si no el defensa el PDECat ningú no el defensarà al Parlament. Per aquesta coherència i per totes les coses bones que s'han fet aquests quaranta anys, que n'hi ha unes quantes de dolentes, però hi ha moltes coses bones que s'han fet i que han ajudat aquest país. Per això em quedo en aquest projecte, i entenc molt que hi ha altres companys que han decidit transitar cap a un altre projecte i tenen el meu respecte i la meua estima.

- Si aconseguixen representació parlamentària, han de participar en el futur govern de Catalunya o han de donar suport extern?

- Nosaltres optem a ser claus en la governabilitat d'aquest país. Jo tinc clar que no guanyarem les eleccions, tot i que m'encantaria que l'Àngels Chacón fos la pròxima presidenta del país, perquè té tota la capacitat per ser-ho, però evidentment no passarà, malauradament. Però sí que crec que tindrem un paper clau en decidir la governabilitat, ja sigui des de dins o des de fora. Això a mi no em preocupa, ara mateix no és el nostre anhel, estar a dins o fora del pròxim govern.

El nostre anhel és centrar el pròxim govern, perquè la governabilitat en aquest país és molt clara, hi ha uns pols que no es toquen massa, o van a l'eix dels socialistes i el 155, del qual no hi volem participar, o van a l'eix d'Esquerra i Junts. No sé qui dels dos es quedarà amb la presidència, però hi ha dos eixos que estan molt clars. Esquerra ha dit que no vol parlar amb els socialistes, evidentment Junts no vol fer-ho. Al que aspirem, per tant, és que si governa l'eix d'Esquerra i Junts, nosaltres tinguem la clau de la governabilitat i puguem centrar les seves polítiques, que creiem que estan massa escorades a l'esquerra. La CUP ha delimitat massa la política d'aquest país en tots els sentits, aquests darrers anys. A més a més ara hi ha un tripartit de facto, en què hi ha ERC i Junts al Govern, i els comuns condicionant des de fora totes les polítiques.

"?Dir-li a la gent que, si el 50,1 per cent dels vots són independentistes, proclamarem la república en un espai curt de temps, és mentir-los"

- Però quin horitzó li dona a la independència de Catalunya? Li hem de dir a la gent que a l'octubre del 17 ho tenien a tocar que ara han d'esperar dues generacions?

- Crec que els hi hem de dir la veritat. El que no podem és alimentar falses expectatives per crear més frustració. Dir-li a la gent que, si el 50,1% dels vots són independentistes, proclamarem la república en un espai curt de temps, és mentir-los. Per ser independent no n'hi ha prou que tu ho diguis, fa falta que t'ho reconguin, i això ara mateix no està passant ni sembla que a curt termini pugui passar.

No podem crear més frustració, perquè ja hem passat per un 155. L'1 d'octubre va ser una victòria col·lectiva de tot l'independentisme català, és una gran fita assumida. Però van passar altres coses, malauradament. Encara hi ha gent a la presó, encara hi ha gent a l'exili. El president legítim del meu país és a l'exili i altres consellers i conselleres són a la presó. Sumem-hi una crisi pandèmica molt important en tres àmbits, sanitari, social, i econòmic, que van directament lligats.

- La candidata del seu partit ha patit en carn pròpia com a consellera el que implica no disposar dels recursos per fer polítiques actives. Quin és el camí?

- Això és molt dur i és cert, no tenim els recursos que necessitem, però els que tenim, no sempre els equilibrem com toca. A principis de curs es va decidir que s'incorporaven vuit mil mestres

nous, era necessari. Però la despesa que comporta no està equilibrada amb la despesa que cal per ajudar el forner, el petit bar, la petita cafeteria que ha hagut d'obrir i tancar cinc vegades, el turisme, els gimnasos, les petites empreses culturals. Si tot aquest teixit productiu català cau, no podrem ajudar a la gent que realment ho necessita perquè hi haurà més gent a ajudar que no gent que genera recursos.

- Com es combat el desànim dels que estan decebuts amb l'evolució del procés i la por a contagiarse de la Covid als centres de votació?

- El dret de vot ha costat molts anys aconseguir-lo. Jo soc nascut als 80 i per tant jo ja he nascut en democràcia. Bé, això ho discutiríem molt, però he nascut en un moment en què ja hi havia com a mínim dret de vot. Hi ha molta gent que va viure 40 anys de franquisme, on no podies opinar, no podies votar, per tant exercir el dret de vot és clau. Més encara en un moment que tots ens hi juguem tant, tant en l'àmbit nacional com en el de la pandèmia. Necessitem que les millors persones gestionin les institucions, i necessitem que hi hagi un equilibri territorial, perquè la força d'una gran ciutat com Barcelona segueix pesant molt, les decisions a Barcelona segueixen pesant molt, i no té cap sentit, per exemple, que confinin el Ripollès, que té 19 poblacions, 11 de les quals no tenien cap cas de Covid. Això és fruit de prendre decisions amb un mapa a la paret i no trepitjant el territori.

"Les decisions amb les restriccions s'han pres amb un mapa a la paret i no trepitjant el territori"

- Parlem de territori. Quina és la seva visió de la situació de les comarques gironines i quines són les seves propostes?

- Les comarques gironines pateixen molt, com pateix tot el país i tot el món. Estan molt inclinades al sector serveis i al sector turístic, per tant quan tu tens un impediment de la mobilitat, quan la gent no es pot moure, hi ha una afectació directa de l'experiència turística i de serveis. Estem patint encara més que la resta de territoris, que tenen un índex d'industrialització més gran. Parlem d'un territori molt divers amb reptes molt diferents.

Tenim una oportunitat a comarques gironines, i és que la qualitat de vida és molt bona, és excel·lent, i aquesta pandèmia, després de tantes coses dolentes, també deixa algunes oportunitats, com és el desig de molta gent de viure en un entorn més rural i menys urbà. Per això calen dues línies de treball molt importants. Una: telecomunicacions, infraestructures diàries i ferroviàries, millors connexions amb Barcelona i entre les mateixes comarques gironines. Dos: l'arribada de la fibra òptica a tot el territori gironí, cal capillaritat i que arribi a totes les poblacions. Si em demanes exemples concrets, podem parlar de la variant d'Olot, on la indústria ha de travessar la ciutat per transportar les mercaderies, o la carretera de la vergonya d'Anglès, que cal acabar. També l'accessibilitat de la C-32, que ha de connectar Tordera amb Lloret i Blanes. Cal que l'aeroport de Girona estigui connectat amb l'AVE, i cal una millor gestió perquè AENA fa una gestió centralista des d'un despatx de Madrid.

Jaume Dulsat, candidat del PDECat. Foto: Cristina Botey

- Esmenta moltes coses que depenen directament de Madrid.

- Hi ha algunes que depenen de Madrid i altres no. Els manteniments de les carreteres no depenen de Madrid, l'aeroport sí, i és una cosa a batallar. Nosaltres volem ser independents, i tant que sí, però mentre no ho som, per què no podem assumir la gestió dels aeroports?

- Reivindica el peix al cove dels governs de Jordi Pujol?

- No. Jo reivindico que mentre siguem administrats per l'estat espanyol, al qual paguem els impostos, lluitem per tal que se'ns doti d'allò que ens pertoca. Jo vull tenir un estat propi dins d'Europa, jo ho vull i per tant no ha de ser tan difícil gestionar les dues coses, treballar per l'estat propi, i treballar per tenir estructures d'estat, per tenir reconeixement internacional i a la vegada perquè els trens estiguin al nivell al qual han d'estar. Treballem per assolir uns ideals nacionals, que en cap cas hi renunciem, en cap cas, ni pensem fins d'aquí dues generacions no em truqui, no, no, de cap de les maneres, això és una feina constant.

En paral·lel, però, cal un govern que treballi dia a dia en la millora de l'autogovern, de les infraestructures, etcètera. El PDECat, en la negociació pressupostària a Madrid, va aconseguir un milió d'euros d'inversió per al tren de Puigcerdà i Ripoll, i va aconseguir un acord per poder salvar la Universitat Oberta de Catalunya. Això no han entès moltes forces polítiques, com ara la CUP, que abans no anava al Congrés i ara hi va.

"El país està per sobre dels partits, de les persones, i de les picabaralles"

- Creu que la relació entre les forces independentistes ha quedat massa trinxada perquè un acord sigui possible?

- Jo vull pensar que no. El país està per sobre dels partits, de les persones, i de les picabaralles. La política és molt intensa, però les idees i el sentit de país, també. Per tant, els que creiem que la millor solució per aquest país és un estat propi estem condemnats a entendre'ns, encara que cadascú des de la seva postura. El país que vol la CUP no és el que vol el PDECat, perquè jo no vull un país on es promogui les ocupacions. Arran fa uns dies, publicava un manual per com punxar la llum.

- Però potser s'han d'asseure a una taula amb ells per pactar un govern, o un suport a un govern. Hi estan disposats?

- Una cosa és el suport al govern i l'altre és què farà aquest govern, quines polítiques impulsarà. Evidentment, des d'un punt de vista nacional ens podem entendre amb la CUP perquè són demòcrates igual que ho som nosaltres, però la seva visió de país no és la nostra, i el que no volem és que la CUP decideixi com ha de ser el futur del país i el que creiem és que cal centrar-lo una mica més.

[plantillaeleccions]